

og det første er det fordelagtigste for os. Det andet Ændringsforslag forandrer Størrelsen af de Stykker, hvori Laanet skal udstedes, overensstemmende med det Ønske, som Bankkonsortiet har fremsat. Endelig er der ved den tredje Ændring givet Lejlighed til at gøre de udtrukne Obligationer og Kuponerne betalbare paa flere Børspladser i Udlandet, end Lovforslaget oprindelig indeholder. Det vil altsaa ses, at det er uvæsentlige Ændringer, som der her er Spørgsmaal om, og som jeg saaledes skal anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Med Hensyn til de af det ærede Udvalg stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at det ikke staar mig ganske klart, hvorfor man har optaget Ændringsforslaget under Nr. 1. Der staar i det oprindelige Lovforslag, at Finansministeriet i de paagældende Love er bemyndiget til at dække Udgifterne ved „Udstedelse og Afhændelse af Statsobligationer“ — saaledes ere Lovene karakteriserede — og naar Finansministeriet har benyttet de ved Laanene fremskaffede Beløb til Dækning af disse Udgifter, bortfalde — er der tilføjet her i § 3 — de Bemyndigelser, som de paagældende specielle Love have givet Finansministeren til at udstede og afhænde Obligationer til Dækning af Udgifterne. Denne sidste Sætning, at Bemyndigelserne bortfalde efterhaanden, som Laanebeløbene blive brugte til Dækning af de paagældende Udgifter, behøver selvfølgelig ikke at staa i Lovforslaget, og Sætningen gaar ud i Følge Ændringsforslaget. Ændringsforslaget gaar endvidere ud paa at angive, at i de paagældende Love, som jo ere Lov af 8de Maj 1894 om Statsbaneanlæg, Lov af samme Dato om private Jærnbaneanlæg og endelig Lov af 24. Marts 1899 om Huslodder til Landarbejdere, bemyndiges Finansministeren til at dække Udgifterne ved „Optagelse af Statslaan“. Jeg kan ikke se nogen Forskel paa, om man siger: „Optagelse af Statslaan“, eller „Udstedelse og Afhændelse af Statsobligationer“, thi Optagelse af Statslaan er jo i Virkeligheden Udstedelse og Afhændelse af Statsobligationer til det Bankkonsortium, hvormed man forhandler om Statslaanet. Det følger ogsaa af sig selv, at naar det i Grundlovens § 47 hedder, at Statslaan ikke kan optages uden i Følge Lov, omfatter det ogsaa en saadan Handling, at Finansministeren udsteder Statsobligationer og sælger dem successive paa Børsen ved Mægler. Disse Udtryk dække hinanden, forekommer det mig, og jeg kan altsaa

ikke have noget imod Ændringsforslaget, naar vi ere enige om, at det maa forstaaes paa samme Maade. — Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 2 skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning.

Ordføreren (C. Hage): Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 1 skal jeg bemærke, at nogen synderlig Realitet knytter der sig ikke dertil, ja, der er maaske slet ingen, men det forekommer mig, at Tanken bliver formelt korrektere udtrykt, saaledes som Udvalget her foreslaar det. Sagen er jo den, at naar der fremtidig maatte blive Tale om at indføre en Laaneparagraf i Jærnbanelove — jeg ved ikke, hvorvidt Rigsdagen vil gøre det fremtidig, men lad mig sætte, at det sker — vil en saadan Paragraf ikke kunne komme til at lyde ligesom hidtil paa en Bemyndigelse for Ministeren til at udstede Obligationer til Dækning af Udgifterne. Thi naar vi forudsætte, at den Lov, som for Øjeblikket hviler i Landstinget, bliver vedtagen, saa vil denne Lov medføre, at en saadan Bemyndigelse ikke er nogen Bemyndigelse, idet der yderligere kræves en særlig Lov for hvert enkelt Tilfælde. Derfor maa slige Laanestemmelser, der indføres i Jærnbanelove, formelt komme til at lyde noget anderledes, end det har været Tilfældet i Lovene af 8de Maj 1894. Det er altsaa, om man vil, en Forandring i den fremtidige redaktionelle Affattelse af de paagældende Love, som man ved dette Ændringsforslag har haft for Øje. — De Ændringsforslag, som den ærede Minister har stillet, kan jeg tiltræde og anbefale at vedtage.

Finansministeren (Hørring): Naar den ærede Ordfører erkender, at nogen Realitetsforskel er der ikke mellem det Udtryk, som er brugt i Lovforslaget, og det, som er brugt i Ændringsforslaget, er der for saa vidt ikke meget at tale om, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det Forslag om Udstedelse og Indretning af danske Statsobligationer, som udgives til Dækning af Udgifter ved Aktiverhvervelse, der er vedtaget i dette Ting og nu hviler oppe i Landstinget, har netop det samme Udtryk, som Forslaget her oprindelig indeholdt, idet det hedder: Naar Finansministeren i Henhold til særlige Love er bemyndiget til at udstede og afhænde Statsobligationer o. s. v. Der benyttes altsaa de samme Udtryk og ikke Udtrykket: Optagelse af Statslaan. Naar der i § 2 af dette høje Ting er blevet ind-